



1.1 คำนำ

การพัฒนาทางด้านสังคม อุตสาหกรรมและเกษตรกรรม ของประเทศไทยอย่างรวดเร็ว ในช่วงสองศตวรรษที่ผ่านมา ก่อให้เกิดปัญหาสภาวะแวดล้อมเป็นพิษ ซึ่งนับวันจะทวีความรุนแรงขึ้น โดยเฉพาะมลภาวะของน้ำ เช่น น้ำเสียจากแหล่งชุมชนอันสืบเนื่องจากการเพิ่มน้ำของประชากร น้ำเสียจากกระบวนการอุตสาหกรรมที่พัฒนาขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของประชากร น้ำเสียจากการเกษตรที่ใช้ปุ๋ยเคมีมากขึ้นเพื่อเพิ่มผลผลิต เหล่านี้เป็นต้น ทำให้นักวิทยาศาสตร์และวิศวกรสังเคราะห์ถอดรหัสในอดีตที่ผ่านมาพากย์คิดค้นหาวิธีการที่จะนำมานำสู่การแก้ปัญหามลภาวะของน้ำ ปรากฏการณ์ปูไฟเครื่อง (Eutrophication) ก็จัดเป็นหนึ่งของมลภาวะของน้ำ คือเป็นปรากฏการณ์ที่มีพืชน้ำเจริญเติบโตจนอย่างมากและรวดเร็ว อันเป็นผลมาจากการมีสารอาหาร คือในไครอน และฟอสฟอรัสในปริมาณสูงเกินไป ซึ่งปรากฏการณ์นี้ก็จะเกิดได้ง่ายขึ้นในแหล่งน้ำปิด หรือแหล่งน้ำ死水 เช่น ทะเลสาป อ่างเก็บน้ำ เป็นต้น อันเป็นผลให้เกิดผลเสียหลายด้าน ทั้งในด้านการใช้ประโยชน์จากน้ำนั้น ทำให้ต้องเพิ่มกระบวนการบำบัดน้ำอุ่นนำไปสู่

ด้วยเหตุผลดังกล่าวทั้งด้าน จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมี การกำจัดในไตรเจน หรือฟอสฟอรัส ออกจากน้ำเสียก่อนที่จะระบายน้ำแล้วลงน้ำธรรมชาติ ซึ่งการกำจัดฟอสฟอรัสออกจากรากน้ำเสียนั้น สามารถใช้สารเคมีเพื่อตัดพลังฟอสฟอรัส และแบกออกจากการน้ำเสียได้ การใช้วิธีทางเคมีนี้สามารถปฏิบัติได้ง่าย แต่มีข้อเสียคือ มีการตกตะกอนเคมี (Chemical sludge) เกิดขึ้นในปริมาณมากและต้องนำไปกำจัดต่อไป (Sludge disposal) อีกทั้งมีสารเคมีเก็บขยะของอีกด้วย ก่อให้ต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง

เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวข้างต้น กระบวนการกำจัดฟอสฟอรัสโดยวิธีทางชีววิทยา (Biological phosphorus removal) จึงได้รับความสนใจและพัฒนาขึ้นตามลำดับซึ่งสามารถลดปัญหาที่เกิดจาก การใช้วิธีทางเคมีลงได้

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัยประกอบด้วย

- 1) ศึกษาประสิทธิภาพในการกำจัดพ่อฟอร์ส ด้วยวิธีทางชีววิทยา โดยกระบวนการ การแยกตัว เทคนิคสลัดคั่ง แบบแอนแอโรบิก-แอโรบิก
- 2) ศึกษาการเปลี่ยนแปลงพารามิเตอร์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เช่น ความเข้มข้น ชีโอดี , ความเข้มข้นตะกอนแขวนลอย เป็นต้น

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยในเชิงเบื้องต้น เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ของกระบวนการ งานวิจัยทั้งหมดเป็นการทดลองในห้องปฏิบัติการ โดยใช้แบบจำลองทำการทดลอง ณ ห้องปฏิบัติการ ภาควิชาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยใช้น้ำเสีย สังเคราะห์ในการทดลอง ขอบเขตงานวิจัยมีดังนี้

- 1) ศึกษาผลของการเพิ่มความเข้มข้น ชีโอดี ที่เข้าระบบต่อการกำจัดพ่อฟอร์ส ในกระบวนการ การแยกตัว เทคนิคสลัดคั่งแบบแอนแอโรบิก-แอโรบิก โดยใช้ค่าความเข้มข้น ชีโอดี ที่เข้าระบบ 3 ค่า คือ 200, 400 และ 600 มก./ลิตร และควบคุม ค่าความเข้มข้นของพ่อฟอร์สในน้ำเสียที่เข้าระบบเท่ากับ 10 มก./ลิตร ตลอด การทดลอง

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**